

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 404-ҳадис

وَعَنْ جُنْدُبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ بَعْنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَى قَوْمٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، وَأَنَّهُمْ أَنْتَقُوا، فَكَانَ رَجُلٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِذَا شَاءَ أَنْ يَقْصِدَ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَصَدَ لَهُ فَقْتَلَهُ، وَأَنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَصَدَ عَفْلَتَهُ، كُنَّا تَسْخَدَتْ أَنَّهُ أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، قَلَمَّا رَفَعَ عَلَيْهِ السَّيْفَ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَتَلَهُ، فَجَاءَ الْبَشِيرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَأَلَهُ، وَأَخْبَرَهُ، حَتَّى أَخْبَرَهُ خَبَرَ الرَّجُلِ كَيْفَ صَنَعَ، فَدَعَاهُ فَسَأَلَهُ، فَقَالَ: «لَمْ قَتْلْتَهُ؟» فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ أَوْجَعَ فِي الْمُسْلِمِينَ، وَقَتَلَ فُلَانًا وَفُلَانًا - وَسَمَّى لَهُ نَفْرًا - وَإِنِّي حَمَلْتُ عَلَيْهِ، قَلَمَّا رَأَى السَّيْفَ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ؛ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَقْتَلْتَهُ؟» قَالَ: تَعْمَ، قَالَ: «فَكَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟!» قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؛ اسْتَغْفِرُ لِي، قَالَ: «كَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟!» فَجَعَلَ لَا يَرِيدُ عَلَى أَنْ يَقُولَ: «كَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [97].

Жундуб ибн Абдуллоҳ розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир гуруҳ мусулмонларни бир мушрик қавмнинг устига юбордилар. Улар тўқнашишди. Бир мушрик қайси мусулмонга ҳужум қилса, уни албатта ўлдираётган эди. Шунда мусулмонлардан бири - биз ўша Усома ибн Зайд бўлган дер эдик - уни ғафлатда қолдириб, бирдан ҳужум қилиб, энди қилични унинг бошига кўтарган эди, анави «Лаа илааха иллаллоҳ», деб юборди. У эса уни ўлдириб қўйди. Кейин Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига хабарчи келди. У зот ундан хабар сўраган эдилар, у бўлган воқеани ҳамда ўша кишининг нима қилиб қўйганини ҳам айтиб берди. У зот уни чақиртириб, «Нега уни ўлдиридинг?» деб сўрадилар. У: «Эй Аллоҳнинг Расули, у мусулмонларга талафот етказди, фалончи-фалончиларни ўлдириди деб, бир неча кишининг исмини айтди. Сўнг мен унга ҳамла қилган эдим, қилични қўриб, «Лаа илааха иллаллоҳ», деб юборди», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу

алайҳи васаллам: «Уни ўлдирдингми?» дедилар. У: «Ҳа», деди. У зот: «Қиёмат куни «Лаа илааҳа иллаллоҳ» келса, нима қиласан?» дедилар. У: «Эй Аллоҳнинг Расули, мен учун мағфират сўранг», деди. У зот: «Қиёмат куни «Лаа илааҳа иллаллоҳ» келса, нима қиласан?» дедилар. У зот «Қиёмат куни «Лаа илааҳа иллаллоҳ» келса, нима қиласан?» деявердилар, бошқа сўз айтмадилар».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

